

“मीठे बच्चे- सबेरै-सबेरै उठेर यो चिन्तन गर- म यति सानो आत्माले कति ठूलो शरीरलाई चलाइ रहेको छु, म आत्मामा अविनाशी पार्ट भरिएको छ ।”

प्रश्न:- शिवबाबालाई कुनचाहिँ अभ्यास छ, कुनचाहिँ छैन ?

उत्तर:- आत्मालाई ज्ञान रत्नद्वारा शृङ्गार गर्ने अभ्यास शिवबाबालाई छ, बाँकी शरीरलाई शृङ्गार गर्ने अभ्यास उहाँलाई छैन । म यिनको शरीर भाडामा लिन्छु तर यस शरीरको शृङ्गार यो आत्माले स्वयं गर्छ । म त सदा अशरीरी हुँ ।

गीत:- बदल जाए दुनिया न बदलेंगे हम.....

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ । कसले सुन्यो ? आत्माले यस शरीरको कानद्वारा सुन्यो । बच्चाहरूलाई पनि यो थाहा भयो, आत्मा कति सानो छ । त्यो आत्मा यदि यस शरीरमा नभए शरीर कुनै कामको रहँदैन । कति सानो आत्माको आधारमा यो कति ठूलो शरीर चल्छ । दुनियाँमा कसैलाई पनि थाहा छैन आत्मा के चीज हो, जो यस रथमा विराजमान हुन्छ । अकालमूर्त आत्माको यो तख्त हो । बच्चाहरूलाई पनि यो ज्ञान मिल्छ । कति रमणिक रहस्ययुक्त छ । जब कुनै यस्तो रहस्ययुक्त कुरा सुनिन्छ तब चिन्तन चल्छ । तिमी बच्चाहरूलाई पनि यही चिन्तन चल्छ- यति सानो आत्मा छ यति ठूलो शरीरमा । आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ । शरीर त विनाश भएर जान्छ । बाँकी आत्मा रहन्छ । यो महान् विचारको कुरा हो । सबेरै उठेर यो ख्याल गर्नुपर्छ । बच्चाहरूलाई स्मृति आएको छ आत्मा कति सानो छ, उसलाई अविनाशी पार्ट प्राप्त भएको छ । म आत्मा कति आश्चर्यजनक छु । यो नयाँ ज्ञान हो । जो दुनियाँमा कसैसँग पनि छैन । बाबाले नै आएर बताउनुहुन्छ, जुन स्मरण गर्नुपर्ने हुन्छ । हाम्रो कति सानो आत्माले कसरी पार्ट खेल्छ ! शरीर ५ तत्त्वले बन्छ । शिवबाबाको आत्मा कसरी आउँछ जान्छ । बाबालाई (ब्रह्मा) कहाँ थाहा हुन्छ । यस्तो पनि होइन, सधैं यिनमा रहनुहुन्छ । त्यसैले यही चिन्तन गर्नु छ । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले यस्तो ज्ञान दिनुहुन्छ जुन कहिल्यै कसैलाई पनि मिल्न सक्दैन । तिमी जान्दछौ- अवश्य यो ज्ञान यिनको आत्मामा थिएन । अरू सतसङ्गमा यस्ता-यस्ता कुरामा कसैको ख्याल रहँदैन । आत्मा र परमात्माको अलिकति पनि ज्ञान छैन । कोही पनि साधु-संन्यासी आदि यो कहाँ सम्झन्छन् र- हामी आत्मा शरीरद्वारा शास्त्र पढ्छौं । कोही पनि आत्म-अभिमानि छैनन् । आत्माको ज्ञान कसैलाई पनि छैन भने बाबाको ज्ञान कसरी हुन सक्छ ?

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ, हामी आत्माहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! तिमी कति समझदार बनिरहेका छौ । यस्तो कोही पनि मनुष्य छैन जसले यस शरीरमा जुन आत्मा छ, उसलाई परमपिता परमात्मा बसेर पढाउनुहुन्छ भन्ने सम्झून् । कति बुझ्नुपर्ने कुरा छ । तर फेरि पनि धन्दा आदिमा जानाले भुल्छन् । पहिले त बाबाले आत्माको ज्ञान दिनुहुन्छ जुन कुनै पनि मनुष्यलाई छैन । गायन पनि छ नि- आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल.... हिसाब छ नि । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- आत्माले नै बोल्छ शरीरद्वारा । आत्माले नै शरीरद्वारा राम्रो वा नराम्रो काम गर्छ । बाबा आएर आत्माहरूलाई कति राम्रो फूल बनाउनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिला त बाबा भन्नुहुन्छ- सबेरै-सबेरै उठेर यही अभ्यास गर वा ख्याल गर, आत्मा के हो ? जसले यस शरीरद्वारा सुन्छ । आत्माको पिता परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, जसलाई पतित-पावन, ज्ञानको सागर भनिन्छ । फेरि कुनै पनि

मनुष्यलाई सुखको सागर, शान्तिको सागर कसरी भन्न सकिन्छ ? के लक्ष्मी-नारायणलाई भनिन्छ सदा पवित्रताका सागर ? भनिदैन । एक बाबा नै सदैव पवित्रताका सागर हुनुहुन्छ । मनुष्यले त केवल भक्तिमार्गका शास्त्रहरूको वर्णन गर्छन् । प्राक्टिकल अनुभव हुँदैन । हामी आत्मा यस शरीरद्वारा बाबाको महिमा गर्छौं, यस्तो सम्झिदैनन् । उहाँ हाम्रा अति मीठा बाबा हुनुहुन्छ । उहाँले नै सुख दिनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू, अब मेरो मतमा चल । यस अविनाशी आत्मालाई अविनाशी बाबाद्वारा अविनाशी मत मिल्छ । ती विनाशी शरीरधारीहरूलाई विनाशी शरीरधारीहरूको नै मत मिल्छ । सत्ययुगमा त तिमीले यहाँको नै प्रारब्ध पाउँछौ । उहाँ कहिल्यै उल्टो मत मिल्दैन । अहिलेको श्रीमत नै अविनाशी बन्छ, जो आधा कल्पसम्म चल्छ । यो नयाँ ज्ञान हो, कति बुद्धि चाहिन्छ यसलाई ग्रहण गर्न । अनि कर्ममा आउनुपर्छ । जसले शुरुदेखि भक्ति गरेको हुन्छ उसैले राम्ररी धारणा गर्न सक्छ । यो सम्झनुपर्छ— यदि हाम्रो बुद्धिमा राम्ररी धारणा हुँदैन भने अवश्य शुरुदेखि हामीले भक्ति गरेका छैनौं । बाबा भन्नुहुन्छ— केही पनि बुझ्दैनौं भने बाबासँग सोध किनकि बाबा हुनुहुन्छ अविनाशी सर्जन । उहाँलाई परम आत्मा (सुप्रीम सोल) पनि भनिन्छ । आत्मा पवित्र बनेपछि उसको महिमा हुन्छ । आत्माको महिमा हुन्छ भने शरीरको पनि महिमा हुन्छ । आत्मा तमोप्रधान छ भने शरीरको पनि महिमा हुँदैन । यस समयमा तिमी बच्चाहरूलाई धेरै गहन बुद्धि मिल्छ । आत्मालाई नै मिल्छ । आत्मा कति मीठो बन्नुपर्छ । सबैलाई सुख दिनुपर्छ । बाबा कति मीठो हुनुहुन्छ । आत्मालाई पनि धेरै मीठो बनाउनुहुन्छ । आत्माले कुनै पनि अकर्तव्य कार्य नगरोस्— यो अभ्यास गर्नुपर्छ । जाँच गर्नुपर्छ— मबाट कुनै अकर्तव्य त हुँदैन ? शिवबाबाले कहिल्यै अकर्तव्य कार्य गर्नुहुन्छ र ? गर्नुहुन्न । उहाँ आउनुहुन्छ उत्तमभन्दा उत्तम कल्याणकारी कार्य गर्न । सबैलाई सद्गति दिनुहुन्छ । त्यसैले जो बाबाले कर्तव्य गर्नुहुन्छ, बच्चाहरूले पनि त्यस्तै कर्तव्य गर्नुपर्छ । यो पनि सम्झाइएको छ, जसले शुरुदेखि धेरै भक्ति गरेको छ, उनीहरूको बुद्धिमा नै यो ज्ञान धारण हुन्छ । अहिले त देवताहरूका धेरै भक्तहरू छन् । आफ्नो शिर दिनको लागि पनि तयार रहन्छन् । धेरै भक्ति गर्नेहरूका पछाडि, कम भक्ति गर्नेहरू लट्किरहन्छन् । उनको महिमा गाउँछन् । उनीहरूको त स्थूलमा सबै देख्न सकिन्छ । यहाँ तिमी छौ गुप्त । तिम्रो बुद्धिमा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको सारा ज्ञान छ । यो पनि बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबाले हामीलाई पढाउन आउनुभएको छ । अब फेरि हामी घरमा जान्छौं । जहाँबाट सबै आत्माहरू आउँछन्, त्यो हाम्रो घर हो । त्यहाँ शरीर नै हुँदैन भने आवाज कसरी हुन सक्छ ? आत्मा विना शरीर जड बन्छ । मनुष्यहरूको शरीरमा कति मोह रहन्छ ! आत्मा शरीरबाट निस्क्यो, बाँकी रह्यो ५ तत्त्व, त्यसमा पनि कति प्रेम रहन्छ । स्त्री पतिको चितामा चढ्नको लागि तयार हुन्छन् । कति मोह रहन्छ शरीरमा ! अब तिमीले सम्झन्छौ— नष्टोमोहा हुनु छ, सारा दुनियाँबाट । यो शरीर त खतम हुनेछ । त्यसैले यसबाट मोह निस्कनुपर्छ । तर धेरै मोह रहन्छ । ब्राह्मणहरूलाई खुवाउँछन् । याद गर्छन् नि— फलानाको श्राद्ध हो । अब उसले कहाँ खान सक्छ ? तिमी बच्चाहरू त यी कुराबाट अलग हुनुपर्छ । ड्रामामा हरेकले आफ्नो पार्ट खेल्छ । यस समयमा तिमीलाई ज्ञान छ, हामी नष्टोमोहा बन्नु छ । मोहजित राजाको पनि कहानी छ नि । अरू कोही मोहजित राजा हुँदैन । यो त कथा धेरै बनाएका छन् । त्यहाँ अकालमा मृत्यु हुँदैन । त्यसैले सोधनुपर्ने कुरा नै रहँदैन । यस समयमा तिमी मोहजित बन्नुपर्छ । स्वर्गमा मोहजित राजाहरू थिए, यथा राजा-रानी तथा प्रजा यस्ता थिए । त्यो हो नै नष्टोमोहाको राजधानी । रावण राज्यमा मोह हुन्छ । त्यहाँ त विकार हुँदैन, रावण राज्य नै हुँदैन ।

रावणको राजाई नै समाप्त हुन्छ । रामराज्यमा के हुन्छ, केही पनि थाहा छैन । बाबा बाहेक अरू कसैले पनि यो कुरा बताउन सक्दैन । बाबा यस शरीरमा भएर पनि देही-अभिमानी हुनुहुन्छ । लोन अथवा भाडामा घर लिन्छन् भने त्यसमा पनि मोह रहन्छ । घरलाई राम्रोसँग सजाउँछन्, यिनले त सजाउनु छैन किनकि बाबा त अशरीरी हुनुहुन्छ नि । यिनलाई कुनै पनि शृङ्गार आदि गर्ने अभ्यास नै छैन । यिनलाई त अविनाशी ज्ञान रत्नहरूबाट बच्चाहरूलाई शृङ्गार गर्ने नै अभ्यास छ । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउँछन् । शरीर त अपवित्र नै छ, यिनलाई जब अर्को नयाँ शरीर मिल्छ तब पवित्र हुन्छन् । यस समयमा त यो पुरानो दुनियाँ हो, यो खतम हुँदैछ । यो पनि दुनियाँमा कसैलाई थाहा छैन । बिस्तारै-बिस्तारै थाहा हुन्छ । नयाँ दुनियाँको स्थापना र पुरानो दुनियाँको विनाश— यो बाबाको नै काम हो । बाबा नै आएर ब्रह्माद्वारा प्रजा रचेर नयाँ दुनियाँको स्थापना गरिरहनुभएको छ । तिमी नयाँ दुनियाँमा छौ ? छैनौ, नयाँ दुनियाँ स्थापना हुँदैछ । त्यसैले ब्राह्मणहरूको चोटी (शिखा) पनि उच्च छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ, बाबाको सम्मुख आउँछौ भने पहिले यो याद गर्नुपर्छ हामी ईश्वर बाबाको सम्मुख जान्छौ । शिवबाबा त निराकार हुनुहुन्छ । उहाँको सम्मुख हामी कसरी जाने ? त्यसैले उहाँ बाबालाई याद गरेर फेरि बाबाको (ब्रह्माको) सम्मुख आउनुपर्छ । तिमी जान्दछौ— उहाँ यिनमा बस्नुभएको छ । यो शरीर त पतित छ । शिवबाबाको यादमा नरही कुनै काम गछौ भने पाप लाग्छ । हामी शिवबाबाको पासमा जान्छौ । फेरि अर्को जन्ममा अरू नै सम्बन्धी हुन्छन् । उहाँ देवताहरूको गोदमा जान्छन् । यो ईश्वरीय गोद एकै पटक मात्र मिल्छ । मुखले भन्छन्— बाबा म हजुरको भइसकेँ । धेरै छन् जसले कहिल्यै देखेका पनि छैनन् । बाहिर रहन्छन्, लेख्छन्— शिवबाबा म हजुरको गोदको बच्चा भइसकेको छु । बुद्धिमा ज्ञान छ । आत्माले भन्छ— म शिवबाबाको बनिसकेँ । यसभन्दा पहिले पतितको गोदमा थिएँ । भविष्यमा पवित्र देवताहरूको गोदमा जान्छु । यो जन्म दुर्लभ छ । हीरा जस्तो तिमी यहाँ संगमयुगमा बन्छौ । संगमयुग कुनै त्यस पानीको सागर र नदीलाई भनिदैन । रात-दिनको फरक छ । ब्रह्मपुत्रा ठूलो नदी हो, जुन सागरमा मिल्छ । नदीहरू गएर सागरमा मिल्छन् । तिमी पनि सागरबाट निस्केका नदी ज्ञान नदी हो । ज्ञानसागर शिवबाबा हुनुहुन्छ । ठूलो नदी हो ब्रह्मपुत्रा । यिनको नाम ब्रह्मा हो । सागरसँग यिनको कति मेल छ । तिमीलाई थाहा छ— नदी कहाँबाट निस्कन्छन् । सागरबाट नै निस्कन्छन्, फेरि सागरमा नै मिल्छन् । सागरबाट मीठो पानी खिच्छन् । सागरका बच्चा फेरि सागरमा गएर मिल्छन् । तिमी पनि ज्ञान सागरबाट निस्केका हो फेरि त्यहीं जान्छौ, जहाँ उहाँ रहनुहुन्छ, त्यहाँ तिमी आत्माहरू पनि रहन्छौ । ज्ञानसागर आएर तिमीलाई पवित्र, मीठो बनाउनुहुन्छ । आत्मा जो नुनिलो बनेको छ उसलाई मीठो बनाउनु हुन्छ । ५ विकाररूपी छी-छी नुनिलोपन तिमीबाट निस्कन्छ, अनि तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । बाबा पुरुषार्थ धेरै गराउनुहुन्छ । तिमी कति सतोप्रधान थियौ, स्वर्गमा रहन्थ्यौ । तिमी बिलकुल छी-छी बनेका छौ । रावणले तिमीलाई के बनाएको छ । यहाँ नै गायन छ— हीरा जस्तो जन्म अमूल्य (अमोलक) ।

बाबाले भनिरहनुहुन्छ— तिमी कौडीको पछाडि किन हैरान हुन्छौ । कौडी पनि धेरै कहाँ चाहिन्छ र ! गरिबले छिट्टै बुझ्छन् । धनवान त भन्छन्— हाम्रो लागि त यहीं स्वर्ग छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— जति पनि मनुष्य मात्र छन्, सबैको यस समय कौडी जस्तो जीवन छ । हामी पनि यस्तै थियौं । अहिले बाबाले हामीलाई के बनाउँदै हुनुहुन्छ । लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अबजेक्ट) त छ नि । हामी नरबाट नारायण बन्छौं । भारत अहिले कौडी जस्तो कंगाल छ । भारतवासीहरूले यो कहाँ जान्दछन् र ! यहाँ तिमी

२०७२ भाद्र १ मंगलबार १८-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

कति साधारण अबलाहरू छौ। कोही ठूलो मान्छे छ भने उनलाई यहाँ बस्ने दिल हुँदैन। जहाँ ठूला-बडा मानिस, संन्यासी, गुरु आदि हुन्छन् त्यहाँको ठूलो-ठूलो सभामा जान्छन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ—म गरिब निवाज हुँ। भन्दछन्— भगवान्ले गरिबको रक्षा गर्नुहुन्छ। अहिले तिमी जान्दछौ— हामी कति धनवान थियौं। अब फेरि बन्छौं। बाबा लेख्नु पनि हुन्छ— तिमी पद्मापदमपति बन्छौ। त्यहाँ लडाईं-भगडा हुँदैन। यहाँ त हेर पैसाको लागि कति लडाईं हुन्छ। घुस कति मिल्छ। पैसा त मनुष्यलाई चाहिन्छ नि। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबाले हाम्रो खजाना भरपुर गर्नुहुन्छ। आधा कल्पको लागि जति चाह्यो त्यति धन लेऊ, तर पुरुषार्थ पूरा गर। लापर्बाही नगर। भन्दछन् नि, फलो फादर। पितालाई अनुसरण गर्नु भन्ने यो बन्छौ। नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी, धेरै ठूलो परीक्षा छ। यसमा अलिकति पनि लापर्बाही गर्नु हुँदैन। बाबाले श्रीमत दिनुहुन्छ त्यसैले यसमा चलनुपर्छ। नियम कानूनको उल्लङ्घन गर्नु हुँदैन। श्रीमतबाट नै तिमी श्री बन्छौ। मंजिल धेरै ठूलो छ। आफ्नो दिनभरिको खाता राख। कमाई गरें वा नोक्सान गरें? बाबालाई कति याद गरें? कतिलाई बाटो बताएँ? अन्धाहरूको लट्टी तिमी हौ नि। तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी बाबा मीठो हुनुहुन्छ, यस्तै मीठो बनेर सबैलाई सुख देऊ। कुनै पनि अकर्तव्य कार्य गर्नु हुँदैन। उत्तमभन्दा उत्तम कार्य नै गर्नु पर्छ।
- २) कौडीको पछाडि हैरान हुनु हुँदैन। पुरुषार्थ गरेर आफ्नो जीवन हीरा जस्तो बनाउनु पर्छ। लापरवाही गर्नु हुँदैन।

वरदानः— इमान्दार बनेर स्वयंलाई बाबाको अगाडि स्पष्ट गर्ने चढती कलाका अनुभवी भव

स्वयं जो छ जस्तो छ— त्यस्तै बाबाको अगाडि प्रत्यक्ष गर्नु—यही सबैभन्दा सबै भन्दा ठूलो चढती कलाको साधन हो। बुद्धिमा जो अनेक प्रकारका बोझ छन् त्यसलाई समाप्त गर्ने यही सहज युक्ति हो। इमान्दार बनेर स्वयंलाई बाबाको अगाडि स्पष्ट गर्नु अर्थात् पुरुषार्थको मार्ग स्पष्ट बनाउनु। कहिल्यै पनि चलाक बनेर मनमत र परमतको योजना बनाएर बाबा र निमित्त बनेका आत्माहरूको अगाडि कुनै कुरा राख्छौ, यो इमानदारिता होइन। इमानदारी अर्थात् जसरी बाबा जो हुनुहुन्छ जस्तो हुनुहुन्छ बच्चाहरूको अगाडि प्रत्यक्ष हुनुहुन्छ, त्यस्तै बच्चाहरू पनि बाबाको अगाडि प्रत्यक्ष हुनु पर्छ।

स्लोगनः— सच्चा तपस्वी ऊ हो जो सधैं सर्वस्व त्यागीको स्थितिमा रहन्छ।